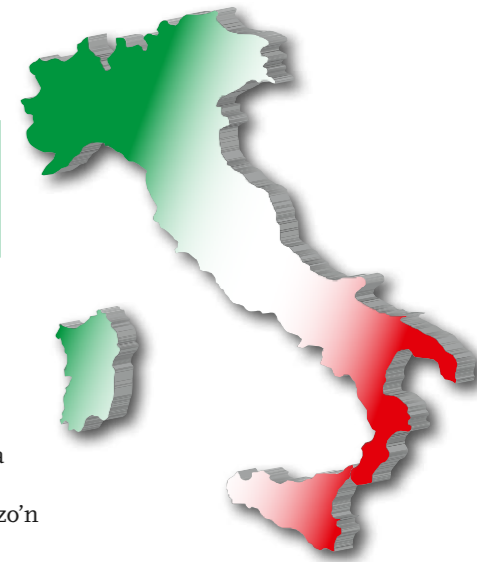


DIT IS NOU BOLOGNESE VISSSEN

Witvissen met een Italiaans sausje!



Een bolognese hengel is in feite een combinatie van een vaste stok en een werphengel.

De term 'bolognese' doet al snel denken aan het culinair Italiaans erfgoed dat als saus bij de pasta, pizza of lasagne wordt geserveerd. In sportvisserskringen staat het echter ook voor een speciale witvistechiek uit Italië. In dat land is vissen met de bolognese hengel – een ultralange, telescopische werphengel die je eigenlijk als een vaste stok gebruikt – razend populair. Leo Wouters is een bolo-adept en laat zien dat deze vistechiek ook prima in Nederland kan worden toegepast.

TEKST LEO WOUTERS FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

Toen ik in 1993 een hengelsportcatalogus opensloeg met de afbeelding van bolognese hengels was mijn eerste gedachte: 'Eindelijk heb ik gevonden wat ik al tijden zoek: een lange telescopische matchhengel.' Zij het dat bij deze techniek de dobber niet schuift, zoals bij het matchvissen meestal wel het geval is. Je vist dus met een 'vaste dobbermontage' aan een vijf tot zeven meter lange hengel. Dit maakt het mogelijk om ook op dieper water met een vaste dobber te vissen. Want laten we eerlijk zijn, een ondergaande dobber is toch het ultieme moment van spanning tijdens het vissen.

TECHNIEK

De techniek van het bolo vissen is in feite vrij kort samen te vatten. Je gebruikt het werpmolentje vrijwel alleen voor de inworp en het inhalen. Zodra je bolo tuig na de inworp uitgestrekt op het water ligt, houd je de lange bolo hengel iets omhoog – maximaal tot een hoek van 45 graden – en laat je de dobber aan een vrij strakke lijn voorbij drijven. Door de werpmolen kun je zo in feite verder uit de kant vissen dan met de vaste stok, maar door de lengte van de bolo hengel behoud je de voordelen van de vaste stok: je kunt de dobber goed manoeuvreren tijdens het drijven en bij aanbeten kun je snel reageren.

SUCCESSVOL, DUS OOK POPULAIR

De bolognese hengel werd begin jaren '90 populair in Italië. De reden hiervoor? De Italianen behaalden met deze witvistechiek opzienbarende resultaten op internationaal wedstrijdniveau. Roberto Trabucco was de grondlegger en inspirator van deze manier van vissen, dus begon ik in 1993 met een Trabucco-bolo van zes meter lang. Tijdens mijn wekelijkse sessies op het Amsterdam-Rijnkanaal bij Tiel kwam ik er echter al snel achter dat deze lengte bij een beetje hoge waterstand te kort schoot. Daar bleek een hengel van zeven meter lang een betere keus. Daarmee kun je prima op zo'n twintig meter uit de kant vissen.

LICHT EN ZWAAR

Het voorgaande maakt duidelijk dat er verschillende typen bolognese hengels zijn. Deze zijn grofweg in twee categorieën onder te verdelen. Je hebt bolognese hengels voor het lichte werk die geschikt zijn voor dunne lijnen en bolo hengels voor de rivier die dikkere lijnen en zware dobbers aankunnen. Het is dus verstandig om jezelf af te vragen op wat voor soort water (stilstaand, rustig stromend of juist snelstromend) en welke diepte je wilt gaan vissen. Wanneer je nooit dieper vist dan drie of vier meter, dan is een bolo van vijf of zes meter

lang genoeg. Mijn voorkeur gaat uit naar een vijf tot zeven meter lange hengel – afhankelijk van de diepte waarop wordt gevist.

DOBBER OM DE TOP

Let er wel op dat je hengel niet te kort is in relatie tot de diepte waarop je vist. Met een bolo

hengel van zeven meter kun je bijvoorbeeld prima op 5,5 meter diep water vissen. Stel nou dat je in zo'n



Met de bolo kun je ook grotere vis prima manen.

geval met een zes meter lange hengel zou vissen. Dan zit de dobber strak onder de top en slaat deze hier telkens om heen. Dat werkt dus niet. Langer dan zeven meter zou ik qua hengellengte niet gaan. Is het water dieper dan 6,5 meter, dan kun je beter de matchhengel met schuifdobber pakken. Met deze tips in het achterhoofd kun je als beginner een goede allround bolo hengel kiezen. Doe dit overigens nooit zonder de hengel even in de hand te hebben gehad. Dan zie je pas of hij bevalt en over de hele lengte actie vertoont (oftewel semiparabolisch is).

LANG TUIG

Op de bolo hengel zet ik een molen met daarop 16/00 of 18/00 nylon. Je kunt dus met hetzelfde molentje gaan bolo vissen waarmee je ook feedert. Gezien de lengte van de hengel leg je deze voor het optuigen uitgeschoven op twee hengelsteunen neer. Haal de hoofdlijn door de hengelogen heen en verbind deze middels een lus-in-lus verbinding met bolo tuig. Dit is bijvoorbeeld zes meter lang, 14/00 tot 16/00 dik en voorzien van een soepele nylon onderlijn van ongeveer een meter lengte. Op kanalen en kleine riviertjes volstaat meestal een 10/00 onderlijn met haaknummer 12 of 14. Op de grote rivieren kun je beter een 12/00 of 14/00 onderlijn nemen met haaknummer 8 tot 12.

BOLO DOBBERS

Bij de aanschaf van mijn eerste bolognese hengel kocht ik ook meteen wat Trabucco-dobbers in gewichten van 5, 6, 7, 8 en 10 gram. Daar heb ik de eerste



Schroef een zachte V-roller op een verstelbare feedersteun en je hebt een prima bolosteun.



Door de lange hengel op twee op de oever gepositioneerde steunen te leggen, gaat het optuigen een stuk makkelijker.

jaren lekker mee gevist. Pas toen ik later ook op de grote rivier ging bolo vissen, werd het noodzakelijk om zwaarder te gaan. Zo vis ik op het Amsterdam-Rijnkanaal (of een grind-/zandplas) het liefst met 6, 7 of 8 gram. Maar op de Waal pak ik dobbers in de range van 8 tot 12 gram. Kijk altijd naar de omstandigheden ter plaatse bij het bepalen van je keuze. Maak niet de fout te licht te willen vissen. Waarom zwoegen met een (te lichte) 4-grams dobber als een goed uitgelood zwaarder exemplaar ook heus wel ondergaat?

VLOEIEND INWERPEN

Een beetje gewichtige dobber is ook wel prettig bij het inwerpen. Dit is een precies werkje dat moeiteloos moet verlopen om het meeste plezier aan deze actieve manier van vissen te beleven. Bij het inwerpen is het ideaal als de dobber één tot anderhalve meter onder de hengeltop zit. Hoe je uiteindelijk ingooit is afhankelijk van de wind en de stroming. Houd de hengel in alle gevallen verticaal omhoog na het uitstrekken. Pas op het moment dat de lijn strak komt te staan, geef je mee met de hengel. Zo komt het hele tuig mooi gestrekt op het water terecht. Na enige oefening zal het ingooien in een vloeiende beweging gaan.

SPEURTOCHT

Het vinden van geschikt lood speciaal voor bolo tuigen heeft me heel wat speurwerk



INGEZOOMD

Bolo hengels zijn altijd telescopisch en daardoor super compact te vervoeren.

Een standaard feedermolentje met 16/00 tot 18/00 nylon volstaat voor de bolo.

Plaats een kraaltje (schokbreker) tussen het bulklood en de onderste loodhagels.

Op kanalen volstaat een 6 tot 8-grams dobber; voor rivieren pak je een 8 tot 12-grammer.

gekost. Druppellood tot en met zes gram kreeg ik nog wel gevonden, maar zwaarder was lastig te vinden. Uiteindelijk heb ik peervormig lood van Faps kunnen bemachtigen in gewichten van 4, 5, 6, 8 en 10 gram. Dat monteer ik in combinatie met enkele reguliere loodhagels als volgt:

onder de dobber zet ik één of twee loodhagels, daaronder komt het bulklood (= schuiflood) gevolgd door een rubber kraaltje van 4 mm dat dienst doet als schokdemper. Tenslotte nog twee loodhagels en daarna volgt de lus waaraan de onderlijn wordt bevestigd.

IN DE PEILING

Het op de juiste hoogte afstellen van de dobber lijkt misschien een lastig klusje, maar is helemaal niet ingewikkeld. Dit is een kwestie van de dobber net zolang omhoog schuiven totdat deze plat op het water gaat liggen. Wanneer dit gebeurt, weet

ik dat mijn bulklood op de bodem ligt. Vervolgens schuif ik de dobber weer iets naar beneden toe, zodat ik met mijn montage mooie driften kan maken zonder dat het bulklood aan de bodem blijft haken. Let overigens bij het peilen en alle andere handelingen waarbij je de lijn



Werp aan het begin van de visdag iedere worp een klein voerballetje mee, totdat de vis op je plek is gearriveerd.

binnendraait altijd goed op de positie van je dobber. Deze laatste is namelijk eerder bij het topoog van de hengel dan je denkt!

WIND IN DE RUG

Je beleeft het meeste plezier aan het vissen met een bolog-

nese hengel als je de wind in de rug hebt. Schuin van achteren is ook geen probleem, dan valt er ook nog prima te vissen. Een straffe wind van opzij of 'op de kop' is echter zeer lastig bij het vissen met zo'n lange werphengel. Staat er een te sterke stroming? Dan

Leo Wouters: "Raar dat de bolognese visserij in Nederland nog zo weinig toegepast wordt; het werkt ook hier uitstekend!"



Voor een half dagje vissen moet één volle feederbak met voer genoeg zijn.

pak ik de feeder. De factoren waar je dus op moet letten zijn de weersomstandigheden, de diepte waarop je gaat vissen en de stroming.

MOOIE OPSTEKER

Vanaf het allereerste moment dat deze manier van witvisserij vanuit Italië naar Nederland is komen overwaaien, ben ik gegrepen door het bolognese vissen. Dit omdat deze techniek zo ontzettend leuk en effectief kan zijn. Alle foefjes die ik bij het vissen

met de vaste stok hanteerde, pas ik nog steeds toe – maar dan verder uit de kant met de bolo. En de soepele hengel in combinatie met een relatief dunne lijn, zorgt dat je in staat bent om grote, dikke vissen binnen te halen. Dat is wat mij betreft sportvissen op zijn best! Voor mij is het bolognese vissen zonder meer het toppunt van genieten. Want wat is er nou mooier dan een wegschietende dobber of een opstecker op twintig meter uit de kant? ◀

VOER EN AAS

Voor wat betreft voer en aas hoeft het allemaal niet zo ingewikkeld te zijn. Zelf vertrouw ik al jaren op de voerbestanddelen van Berlok: vers en kwalitatief goed. Hier maak ik voerballetjes van met het formaat van een kippenei.

Een goed bolo voerballetje moet wat mij betreft aan de volgende eisen voldoen:

- Lekker vlot naar de bodem zinken;
- Goed 'werken' en dus langzaam los komen;
- Vlot plakken, zodat je niet vijf keer hoeft te knijpen voordat het een balletje is;
- Niet aan je handen blijven kleven;
- Een aangenaam geurtje verspreiden.

Voor vier uur vissen gebruik ik een volle feederbak (na bevochtiging en zeven). Toen ik pas met het bolo vissen begon, voerde ik veel meer – ik denk al gauw een halve emmer! De ervaring heeft me echter geleerd dat dit helemaal niet nodig is. Mijn voerpatroon is tegenwoordig veel bescheidener. Wanneer ik begin te vissen stuur ik met iedere inworp van de dobber meteen een voerballetje mee door middel van een werppijp. Is de vis eenmaal op de stek aanwezig, dan voer ik wat minder frequent bij. De aaskeuze laat ik grotendeels afhangen van het water waar ik vis. Zo vis ik op het Amsterdam-Rijnkanaal het liefst met maden en eventueel een caster op de haak. Op de Waal kun je daarentegen van alles op de haak aanbieden: maden, maïskorrel, worm, kunstaas, casters. Dit kan apart, maar ook in de zogenaamde cocktails oftewel combinaties. Bijvoorbeeld een worm met een maïskorrel of een tros maden met een caster op de punt.